

BESZÁMOLÓK

- ✓ A Szalézi Család 28. Lelkiségi Napjairól Rómából
- ✓ A MOSZAT-ról

SOROZATOK:

- ✓ Don Bosco pedagógiája a XXI. Században
- ✓ Előttünk jártak
- ✓ Ismerjük meg szomszédainkat

FÓKUSZBAN:

*Kazincbarcika
Don Bosco ünnep*

**Don Pascual Chávez
EGY JÓ HÍR
AZ EMBERISÉGNEK:
JÉZUS KRISZTUS**

**Misszió
A SZALÉZIAK
EGYÜTT AZ ÚTON
A CIGÁNY FIATALOKKAL**

**Ifjúság
ÉLETERŐS SZALÉZI
MOSZAT**

Herbolya. Kazincbarcika egyik peremvidéke, ahol egyáltalán nem könnyebb az élet, mint bármely más ilyen helyen. Sőt! Egymás után szűrők sorakoznak a bedeszkázott ablakú, széteső félben lévő házak. A nagy családok egy-két helységben tengődnek segélyekből, alkalmi munkákból. Az örökre mozgó, vándorló népek szabadságából mindössze ennyire futja. Felemelkedni, kilépni ebből az előítéletektől megcsönkített életből alig van esély.

Ilyen körülmények között tették meg első lépéseiket az ide érkező szaléziak. Az iskolában és az utcán együtt voltak azokkal, akik mind anyagilag, mind lelkileg belefutottak a nyomorba, ami segítő kezek nélkül leküzdhetetlen.

Ha olykor kevés is a remény, hogy valaki a saját lábán el tud indulni egy becsületes életbe, mégis meg kell tenni mindent. Azért az egyért is! Ebből a kevésből, ebből a „mustármagnyi reményből” nőtt ki mindaz, amit a kedves érdeklődők a Don Bosco-napi tartományi ünnep után láthattak. Szép és korszerű tanműhelyek, rendezett, kultúralt körülmények várják azokat a hátrányos helyzetű és cigány fiatalokat, akik el akarják fogadni a segítő kezet.

Természetesen ez csak külsőség, egy bizonyos szintig. Fontosabb az a lelki és szellemi átalakulás, amellyel a fiatal megtalálja életének igazi értelmét, és ezért akarja választani a tanulás adta lehetőségeket. Ugyanakkor a békés együttélés, a kapcsolatok kialakításának, szabályainak betartásával rádöbenthetjük őket, hogy bizony őket is lehet szeretni, és nem olyan „vadak”, mint azt sokan gondolják. Ez csupán a félreismerésekből és az előítéletekből tevődik össze. Mert lehet, hogy „más nyelven beszélsz, és más nyelven írsz, de magyarul álmodsz, és magyarul sírsz.” Ezt a ma lejáratott békességet elérni - mint a nevelő, mint a tanuló oldaláról - a hit nagyfokú segítségével, a múltbeli keresztek közös hordozásával lehetséges.

Saléziak, nevelők és tanárok együtt munkálkodnak azon, hogy széthullott családok, nemkívánt, megalázott fiatalok váljanak „hasznos tagjaivá a társadalomnak, és jó polgárai a mennyországnak”. Így élünk és hozzuk meg a mindennapi áldozatot Borsodban. A magnak jó földbe kell hullania, hogy a termése gazdag legyen. De a növekedést az Isten adja, Akinek mi a meghosszabbított keze szeretnénk lenni.

Köszönjük az érdeklődő testvéreknek, akik eljöttek a Don Bosco ünnepre, hogy jelenlétükkel megtiszteltek, és imáikkal támogatnak bennünket!

P. Márkus Zoltán SDB

Vigyünk el JÉZUST a fiataloknak!

Kedves Barátaim!

A Don Boscótól származó szalézi hagyomány szerint minden évben rend-

főnökünk a Szalézi Család 28 különböző csoportjának és Don Bosco minden barátjának egy olyan gondolatot, vezérmondatot fogalmaz meg, amely abban az évben küldetésünk programja lesz.

Ez a gondolat ebben az évben arra hív meg bennünket, hogy **vigyünk el az evangéliumot a fiataloknak.**

Bár nekünk szaléziaknak ez a felhívás mindig küldetésünk első feladatai között volt, Rendfőnökünk arra hív meg minket, hogy ebben az évben elsődleges feladatnak tekintsük ezt a kihívást. Így leszünk hűségesek Don Bosco rendtársaihoz és a Társaság többi tagjához intézett szavaihoz: „*Kezdetekor ez a Társaság egyszerű hitoktatás volt*”.

Mindannyian tudjuk, szülők, nevelők, hittanárok, animátorok, szerzetesek és papok, hogy mennyire fontos, a mai társadalomban ez a feladat és főleg ennek a feladatnak sürgőssége. Be kell vallani, hogy a fiataljainkkal való foglalkozás kellemes időtöltés lehet számunkra akkor, amikor időt szentelünk a személyes beszélgetésre, a szentségekkel való találkozásra, amikor elvisszük őket, hogy találkozzanak Jézussal. Gondolok itt például a hetente megújuló imádságra a kollégistákkal együtt Óbudán az egyetemi kollégiumunkban, vagy a pásztorjáték próbáira az óbudai kápolnában. De biztos vagyok benne, hogy más helyen is el tudjuk kísérni fiataljainkat Jézus felé.

Ugyanakkor marad elég kihívás a továbbiakban is. Rendfőnökünk néhányat megemlít:

- Sajnos keveset beszélünk Jézusról, de ami még rosszabb, hogy próbáljuk eltüntetni Őt a mai kultúrából, a társadalomból és saját lelkiismeretünkéből.
- Sajnos Krisztus olyanná vált, amilyenre alakítottuk, elvesztve történelmi jelentőségét, átalakítva személyiségét kívánságaink és szükségleteink szerint.
- Valódi veszélye áll fenn annak, hogy olyannyira átalakul Jézus személye, hogy olyan vallásokat alakítunk ki, melynek során nem ismerjük el az egyetlen Üdvözítőt.
- Egy másik veszélye abban áll, amire sokszor nem is gondolunk, hogy azt

gondoljuk, túlságosan is ismerjük Jézus személyét és számunkra már nem mond semmi újat.

Kedves Barátaim!

Rendfőnökünk ebben az évben arra hív meg bennünket, hogy:

- legyünk „Jézus szeretetének apostolai és tanúi”, valamint fektessünk energiát a fiatalok vallásos nevelésébe;
- beszéljünk többet Jézusról és arról, hogy milyen fontos szerepet játszik életünkben;
- meséljük el történetét anélkül, hogy Jézus személyét mitológiai lényvé alakítsuk;

- mutassuk be a boldogság programját, amelyet maga Jézus mutatott be az embereknek a nyolc Boldogsággal;
- hívjuk meg elsősorban a fiatalokat, hogy más fiataloknak és barátaiknak evangelizátorai legyenek.

Kedves Barátaim!

Hagyjuk, hogy Rendfőnök felhívása hasson a szívünkre, hogy Jézus Krisztus személye hatásosabb legyen környezetünkben, társadalmunkban, családjainkban és személyes életünkben. Gondoljuk át hittanóráinkat, nevelésünket és a lelkipásztorkodásunkat. Engedjük szabadon kreativitásunkat és megláthatjuk, mi módon vihetjük el a fiatalokat Jézus felé.

Három könyv, ami segíthet ebben nevelőt és szülőt egyaránt a Bruno Ferrero által kiadott: Boldog szülők Don Bosco módszerével (Don Bosco Kiadó, 1998) és Pino Pellegrino: Nevelni, de jó! és Nevelni minden vonalon (Don Bosco Kiadó, 1999).

P. Van Hecke Albert SDB
tartományfőnök

Kedves Barátaim!

Kezetekben van a Szalézi Értesítő 2010-es első száma. A sok adománynak és munkatársaink áldozatkész munkájának köszönhetően ebben az évben is szeretnénk öt számot kiadni. A Szalézi Értesítő 3500 példányban jelenik meg. Minden Don Bosco barát, munkatárs, jötevő, valamint plébánia, iskola, vagy egyéb intézmény ingyenesen jut hozzá. Célja, hogy bemutassa a magyar Szalézi Család életét és küldetését. A Szalézi Értesítő Alapítónk szándéka szerint szeretne egy vallásos kultúrát kialakítani, hogy erősebb kapcsolat alakuljon köztünk, bemutatva hogy a Szalézi Család egy nagy közösséget alkot az egész világon.

A Szalézi Értesítő 56 más szalézi értesítővel együtt az egész világon terjesztett folyóirat. Az újságot maga Don Bosco alapította 1877-ben. Huszonkilenc nyelven jelenik meg, a világ 131 országában, több helyen, mint amennyiben a szaléziak működnek.

Kedves Barátaim!

Segítsenek abban, hogy a Szalézi Értesítő minél több emberhez eljuthasson. Ha vannak olyan barátok, ismerősök, rokonok és munkatársak, akiket érdekel a Szalézi Értesítő és szeretnék ott-hon megkapni, kérjük, küldjék el címüket, így bővíthetjük Don Bosco barátainak körét!

Cím: Szalézi Szent Ferenc Társasága - Szalézi tartományfőnökség
1032 Budapest, Bécsi út 173.

E-mail: sdbung@mailbox.hu

**A Szalézi Értesítő
következő száma
májusban jelenik meg.**

EVANGÉLIUMOT A FIATALOKNAK

Egy jó hír az emberiségnek:
Jézus Krisztus

„Isten valamennyi ígérete Igenné vált benne. Ezért hangzik föl általa ajkunkon az Amen Isten dicsőségére. (2 Kor 1,18-24)

Évek óta érlelődik az a gondolat, hogy a Szalézi Családnak havonta felkínáljak a Szalézi Értesítőben megjelenő cikkekben néhány egyszerű és szisztematikus gondolatot arról, hogy mi a hitünk középpontja, beleértve néhány Don Boscótól kiinduló, a szalézi hagyományban élő gondolatot. Mindez megjelenik a 2010-es Strennában is. Boldog Rua Mihály halálának századik évfordulójára emlékezünk. „Követve Boldog Rua Mihályt, mint hű tanítványok és lelkes apostolok vigyük el az evangéliumot a fiataloknak.” XVI. Benedek pápa első enciklikájában ezt olvassuk: „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot, s ez által meghatározott irányt ad.” (Deus Caritas est, 1). A kereszténység nem összegyűjtött igazságok halmaza, amelyek több évszázadnyi érés után érkeztek célhoz, és nem is erkölcsi törvények gyűjteménye, amelyet gyakorolni kell, hanem a személyes találkozás Krisztus Urunkkal, amint az Újszövetségben látjuk, hogy megváltoztatja radikálisan az életet és valódi „keresztényeket” alakít ki, vagyis teljessé teszi „azokat, akik Krisztushoz tartoznak”. Ez a jellemvonás egy kulcsszóban jelenik meg a Szentírásban, amelyet gyakran hallunk: az „Evangélium”, görög szó, amelynek jelentése „jó hír” és Márk evangélista elsőként fektette le írásban, sőt címként használta fel azt,

amit az első keresztény közösségek hallottak Jézusról: „Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliuma” (Mk 1,1). Kezdetől fogva az első keresztények, a Szentlélektől ihletve megértették, hogy Jézus volt a legjobb hír az egész emberiség számára.

►►Elmélkedjünk. Egy igazi jó hír három jellemzőből áll: váratlan, „kívülről” származik, és váratlan örömmel tölti el szívünket. Ha ezt alkalmazzuk a kereszténységre, megértjük, hogy nemcsak emberi örömről van szó, bármennyire mély, hanem arról a csodálatos igazságról, hogy Isten szeret minket és Krisztus által fiai lettünk. Ez a legjobb hír, amit valaha halhattunk. Senki sem tudta mindezt elképzelni és elgondolni. Izrael népe sem, aki bár várta a Messiást, mégis teljesen megzavarodott, amikor bekövetkezett eljövetele. Mindenki meglepődött halva a történeteket és csak azok, akik meg tudták változtatni gondolatmenetüket, fogadták el Jézust, mint Krisztust és Messiást. Be kell vallani, hogy nem mindenkinek volt ez jó hír. Azok számára, akik a hatalomra törtek, gőgösök és gazdagok voltak (vö. Lk 1,51-53), rossz hír volt és arra vitte őket, hogy hirdessék a halált. Ahhoz, hogy a kereszténység a legszebb hír legyen az emberiség számára a Földön, hirdetni kell az egész világon. „De hogyan hívhatják segítségül, amíg nem hisznek benne? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse? (Róm 10,14). Lemondani az evangelizációról és missziós küldetésünkről, mint elsőleges feladatról a legnagyobb hűtlenség lenne Isten felé és a legnagyobb önző cselekedet lenne az emberiség felé. Próbáljuk azt elképzelni, hogy egy nagyon szegény család nyert a lotón. Ha szegénységük miatt nem tudtak volna a nyereményről, nem kapták volna meg. Aki viszont tudott erről és nem informálta őket, az nagyon nagy önzőséget követne el. Jézussal mi is nyertünk a lotón egy kiváló ajándékot, de majdnem több mint egy hatoda az emberiségnek erről nem vesz tudomást. Igazolhatatlan lenne, ha a jó hírt nem adnánk tovább, mint ahogyan XVI. Benedek pápa is mondja: „adj a mai és az örökkévalóságban lévő életednek egy új horizontot”.

►►Elmélkedve Don Boscóról két gondolatot szeretnék bemutatni. Először azt szeretném mondani, hogy Don Bosco megelőző módszere és lelkipásztori tevékenysége nem szabályok és gondolatok gyűjteménye akart lenni, hanem valódi hit, ami elvezet minket Jézus személyéhez. Úgy nevelte a fiatalokat, hogy valóban járjanak be egy olyan utat, amiben emberi és keresztény szempontok szerint tudnak növekedni, amelynek közepén Jézus Krisztus barátsága áll. Ez olyan kapcsolatot igényel, amit a legmagasabb fokon kell megélni. Ugyanakkor, mivel tudta és érezte, hogy voltak olyanok, akik nem hallották meg a jó hírt, a szalézi mű elinduláskor bevetette minden erejét és a szalézi küldetést helyezte előnybe, bevetve a Szalézi Család minden tagját és megmutatva nekik milyen nagy aggodalom ez számára. Minden évben az az öröm ér bennünket, hogy a Szalézi Család néhány tagjai misszióba indul a missziós kereszttel és Isten áldásával, csatlakozva azokhoz, akik már missziós földön vannak. Ez egy olyan tradíció, amely 1875 óta megismétlődik. Ez a tradíció mindig aktuális marad. Kiindul abból, amit az Isten üzent nekünk: „Az aratni való sok, a munkás kevés.” Mindannyian hivatva vagyunk, saját hivatásunk szerint, hogy felelősséggel elvigyük testvéreinkhez az Igét és tanúságot tegyünk saját életünkkel, azzal a hírrel, hogy mindannyian Isten fiai vagyunk, aki szeret minket.

Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2010/1
(Fordította: Depaula Flavio)

Hasonlóságok és különbségek

Rua Mihály, Don Bosco első utóda. 1910. április 6-án halt meg, 100 évvel ezelőtt. Aki beszél vagy ír róla, nem tudja másképp meghatározni őt, mint „a második Don Bosco”. Jose Calasanz bíboros úgy jellemezte Don Ruát mint „Don Bosco élő erekléje”.

Tagadhatatlan, hogy Don Bosco és Don Rua között sok a hasonlóság: mindketten apjuk második feleségének gyermekei voltak, árvák, akiknek kicsi korukban meghalt az édesapja, és mindketten 72 éves korukban haltak meg. De a többi hasonlóság elsősorban annak a 36 évnek köszönhető, amit Don Rua Don Bosco, az „atya, mester és barát” mellett töltött, aki „saját képére” formálta őt.

Rua Mihályban megvolt a vágy, hogy Don Bosco nyomdokain járjon, hogy a követője legyen: „Buzgón kell támogatni és idővel egyre jobban fejleszteni a művet, amit ő (Don Bosco) elkezdett, hűségesen követve a módszerét.”

Ruában megvolt ugyanaz a fiatalok iránt érzett szenvedély, a buzgalom a lelkekért, Jézus, Szűz Mária a Keresztények Segítsége, a szentségek és a pápa iránt érzett szeretet, az önmagát feláldozó munkabírási. Utazásain elkísérte Don Boscót, és sokszor megtapasztalta a kegyelmeket és csodákat, valamint a szeretet és érzelmi kötődés megnyilvánulásait, melyek őt „Don Bosco képmásává” formálták.

De létezik sok különbség is. Don Rua nem volt egyszerűen Don Bosco „klónja”. Mások a körülmények és a történelmi környezet (22 évvel később), más a származása és a családi háttere, a testalkata, temperamentuma, a nevelése, az iskolázottsága, a képzése, a tapasztalatai stb.

Don Rua tudta, hogy továbbra is ugyanazon az úton akar járni, amin Don Bosco járt, de következetes zsenialitással továbbfejlesztette azt. Az alapító útmutatásai általa szervezett, strukturált valósággá váltak. Alázatos és hűséges tanítvány volt, de nem passzív és szolgáléltű, hanem tevékeny: minden megtanult elméle-

tet és gyakorlatot felhasznált, hogy előmozdítsa Don Bosco műveit a haladás útján. Egységesítette és fejlesztette Don Bosco lenyűgöző munkáját akkor, amikor attól tartottak, hogy nem képes túlél- ni az alapító halálát; felélesztette és gazdagította új működési formákkal, oratóriumokat nyitott és rendkívül sikeres módon megszervezte a munkatársak kongresszusát nemzeti szinten, ami teljesen szokatlan volt a szaléziak történetében; a tevékenységek új módjait nyitotta meg a szaléziak előtt a leprások, betegek, fogyatékosok ellátásával; hozzáértéssel és bölcsességgel kezelte a „munkavállalói kérdést”, fejlesztette az oktatási és szellemi örökséget; új tereket nyitott a misszionáriusok előtt ...

Nem „álmodott”, mint Don Bosco, de pontos utasításokat adott, hogy kielégítse az Egyház, az ifjúság és a társadalom igényeit négy kontinensen, több tucat országban.

A benne megvalósult szerencsés szintézist vázolta fel VI. Pál 1972-ben a boldoggáavatásakor: „Ő példa arra, hogy egy szent (Don Bosco) példája iskolát terem, életével történelmet ír, regulája lelkiesség, szentsége modell értékű ... egy folyam forrása.” Don Rua „egy másik” Don Bosco, olyan, aki „más”, mint Don Bosco. Ez a történelmileg igazolt, mind emberi, mind lelki vonatkozásaiban óriási „modell” jórészt még felfedezésre vár. Ha Don Bosco, „Isten kedves munkása” az 1800-as évek szociális apostolai között képes volt egy csodálatos üstökös fényével felragyogni, hála fáradhatatlan és részletekbe menő munkájának, az ő alteregója, az askéta és visszafogott Don Rua volt az, aki gondosan ápolta ezt a fényt.

Francesco Motto

Fordította: Lengyel Erzsébet

2010. Boldog Rua Mihály év

A rendfőnök január 31-én kelt levelében bejelentette a Boldog Rua Mihály tiszteletére szentelt év kezdetét, halálának 100-ik évfordulója kapcsán.

- Szívünk hálával teli Istennek ezért az ajándékért - írja a rendfőnök -, amelyet Don Rua személyében a Szalézi Társaságnak és így az egész Szalézi Családnak adott. Ő hűségesen követte Don Boscót. Annyira, hogy az Egyház boldoggá avatta: kezdetől fogva megélve a szalézi lelkiiséget, ő volt, aki Don Bosco halála után a folytonosságot biztosította azzal, hogy vállalta a Szalézi Társaság vezetését és fejlesztését.

1. Don Rua megismerése

Ennek az évnek fontos feladata Don Rua személyének megismerése. Így tudjuk személyiségén keresztül újra olvasni és értelmezni a Társaság történetét. Válgon tudatosabbá bennünk identitásunk, hogy képesek legyünk a jövő felé tekinteni. Don Rua megismerése segíteni fog minket abban, hogy megértsük és megszeressük, valamint serkenteni fog arra, hogy kövessük.

2. Fontos események az évforduló alatt

Az év első felében mutassuk be a strennát, ami ebben az évben arra hív meg, hogy kövessük Don Ruát, aki elvitte az evangéliumot a fiataloknak.

Április 6-án emlékezzünk Don Rua halálának napjáról, amely Torinóban, 1910-ben történt. Július 29-én emlékezzünk Don Rua pappá szentelésének évfordulójáról, amely Caselle Torinese-ben 1860-ban történt, a Szent Anna kápolnában 150 évvel ezelőtt. Október 29-én, Boldog Rua Mihály liturgikus megemlékezése lesz, azzal, hogy megemlékezzünk 1972-ben történt boldoggá avatásáról

3. Nemzetközi Kongresszus

2010. október 29. és november 1. között Nemzetközi Szalézi Kongresszust rendezünk „Don Rua Mihály a történelemben” címmel a római Salesianumban. Az ezen a kongresszuson elhangzottak és az új kutatások segítenek abban, hogy újraírjuk Don Rua élettörténetét.

4. Tartományi összefövetel

Az évforduló befejezése november hónapban lesz, amikor minden tartomány egy összefövetel formájában a Szalézi Család minden tagjának bemutatja Don Rua személyét. Ez lehetőség a nemzetközi kongresszuson résztvevő rendtársak számára, hogy bemutassák Don Rua élettörténetét. A tartományi összefövetel alkalom arra, hogy ébren tudjuk tartani Don Rua személyét az egész Szalézi Család számára.

Don Bosco ünnepén

Sokszor gondolkodom azon, Don Bosco vajon mit tenne ebben a nehéz időszakban,

amikor Magyarországon, a gazdasági válság következtében fokozatosan emelkedik a munkanélküliség. Az egzisztenciális problémák és az ebből fakadó identitáskriziszek egyre nagyobb megterhelést jelentenek a családok és különböző közösségek számára. Az ezredforduló óta folyamatosan emelkedik a válások száma. Míg 2000-ben ezer fennálló házasságra jutó válások száma 11 volt, addig 2007-ben ez 12,4-re emelkedett. (KSH 2009) Hazánkban a mentális betegségek közül kiemelkedő a depresszió. 2002-ben 44 évnél fiatalabbak 18 %-a panaszkodott depressziós tünetekről, köztük a súlyos depressziósok aránya 3% volt. Többségükben ebbe a korosztályba tartoznak az óvodás, általános és középiskolás valamint a főiskolás életkorú gyermekeket/fiatalokat nevelő szülők. A kezeletlen lelki zavarok következményei a fokozott alkoholfogyasztás, egyéb önkárosító magatartásformák, pl. dohányzás, drogfogyasztás, stb. Az ismert történelmi okokból eredően a társadalom zártsága, intoleranciája miatt a szomszédsági, baráti kapcsolataink is beszűkülnek, s így nem csak a beteg ember, hanem családja

felé is bizalmatlanság árad. Egyre nagyobb számban nő a súlyos nélkülözésben élők száma, de ami ennél sokkal nagyobb mértékű az a „lelki szegénységbe” sodródók aránya.

Don Bosco korában még nagyobb volt a nyomor. Ő tudta, hogy a szegények nem rosszak. Don Bosco és társai tudták, „hogy a nép normális állapotához tartozik azoknak a másfajta emberi és evangéliumi értékeknek a gazdagsága is, amit csak a nép birtokol: hogy tud összerakosgatni, tudja az egyszerű dolgokban is az örömet lelteni, tudja meghallgatni és megérteni egymást, tud a jelentéktelen személynek is jelentőséget tulajdonítani, és tudja a barátságban megtalálni a legnagyobb vigasztalást” (Bosco, 89.).

Ha aktualizálni kívánjuk Don Bosco tanításait, példáját szeretnénk követni, akkor feltétlen ki kell egészítenünk a rászorulókat, a befogadottak körét, hiszen köztük sokaknak megadatott az anyagi jómód, de a tanulást, az emberi kapcsolatok kiépítését motiváló, lelki és morális épülést segítő szeretet hiányzik.

Közülk is sokan keresik a jót, a biztonságot, a befogadó közösséget. A keresésben sokszor sodródunk, és az sem ritka, ha deviáns csoportokhoz csapódnak, mert úgy érzik, hogy ott elfogadják őket, nem ismerve fel, hogy az nem szeretet, hanem őket kihasználó, manipuláló érdekkapcsolat.

Don Bosco fiai között is ott voltak az

eltévelyedő keresők. Ő nem a könnyen kezelhető gyermekek fiatalok nevelését tűzte ki célul, hanem a többségében pszichésen is sérült, esetleg már bűncselekményeket is elkövetettekét. Amikor 1864-ben a Társaság jövőjéről vitatkoznak, akkor ő ezt mondja: „Ha mindig szegény gyermekekhez ragaszkodunk, nyugodtak lehetünk: ha másért nem, mert a világ egyik része együtt érez velünk és elvisel minket, a másik része pedig dicsérni fog. Senki sem fog irigykedni ránk.....” (Bosco, 91.).

Úgy gondolom, hogy a nehéz időszakban is figyelmeztet minket, szalézi munkatársakat, hogy ne panaszkodjunk, hanem fogadjuk be a rászorulókat, hiszen Don Bosco tudatosan a nehéz utat választotta, s ezt jelölte ki a Szalézi Család számára is. Példájával arra tanít minket, ha mi magunk is bizonytalanok vagyunk, segítsük, erősítsük egymást úgy, mint egy család. A Szalézi Társaság mind a mai napig azért maradhatott nevelő közösség, mert a hitben erősödött családiaság működteti.

Don Bosco ünnepén mit üzen nekünk? „Halálos ágyán Don Ruának, Caglieronak, miután megfogta kezüket, halkán ezt suttogta: „Tegyetek jót egymással, mint testvérek. Szeressétek, segítsétek, viseljétek el egymást kölcsönösen, mint testvérek... Ígérjétek meg, hogy szeretni fogjátok egymást, mint testvérek.”

*Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs*

Forrás: Teresio Bosco (kiadási évszám nélkül): Lelki gyakorlat Don Boscóval. Don Bosco Általános Iskola, Szakiskola, Szakközépiskola és Kollégium

Németh Eszter (szerk) (2008): A demográfiai folyamatok regionális különbségei 1980-2007. Központi Statisztikai Hivatal, 24.

Idei Don Bosco-díjasunk Kavalyecz András

Kavalyecz András, a kazincbarcikai Don Bosco Kollégium vezetője kapta 2010-ben ezt a megtisztelő elismerést kiemelkedő nevelői munkájáért.

A díjazott 2003 óta tölti be a kollégium vezetői posztját. Kölcsönös bizalom alapuló családias légkört épített ki a rábízott intézményben, személyes érdeklődést mutatva minden egyes fiatal iránt, segítve nekik, hogy pozitív életutat alakítsanak ki és befogadóak legyenek a hit ajándékára is. A keresztény értékrend, az értéktisztelet, a gyermekszereket, a tanuló személyiségének tiszteletben tartása jegyében neveli a bentlakó diákokat. Nevelési stílusával bevonja a többi nevelőt és a kollégium technikai személyzetét a fiatalokkal való foglalkozásba.

A díj a Tartomány elismerése mellett jelképesen kifejezi mindazoknak az elismerését, akik Kavalyecz Andrással együtt dolgoztak és dolgoznak.

A szaléziak együtt az úton a cigány fiatalokkal

A cigányság napjainkban komoly kihívást jelent, jelenléte fölött nem hunyhatunk szemet. Mintegy 12 millió cigány ember él több mint 15 etnikai csoportban a mai Európában.

1988 után Pascual Chávez rendfőnök az idén ismét Európára irányítja a figyelmet. Miután a 26. Egyetemes Káptalanon sürgette a párbeszédet és újabb határok meghódítását, most egy DVD-n bemutatja azokat a lehetőségeket, amik egyes tartományokban már megnyíltak a cigány fiatalok előtt, hogy a rendtársak, a Szalézi Család, az Egyház és a társadalom is értesüljön azokról az erőfeszítésekről, amiket a szaléziak a cigányok érdekében tesznek. Gyakorlatilag már tíz európai tartományban (Magyarországon Kazincbarcikán) foglalkoznak különböző módokon a cigány fiatalokkal és kínálnak a cigányok integrálásával kapcsolatos tapasztalatokat a modern Európába, miközben tiszteletben tartják az ezeréves cigány kultúra értékeit. A szalézi lelkipásztori megközelítésben figyelembe veszik a kulturális és szociális helyzetet, hidat képezve a cigányok és az európai társa-

dalmak különböző etnikai csoportjai között. Segítenek megszabadulni sok előítéllettől, tükrözni a valós helyzetet és a hátrányos megkülönböztetést.

A szaléziak - hűen Don Bosco gyakorlatához - mindig tanulási lehetőséget kínálnak fel, egy kidolgozott oktatási tervet, amely megszólítja és bevonja a cigányokat, akik így maguk is aktív részesei lesznek saját emberi, társadalmi és keresztény fejlődésüknek. Így konstruktív párbeszéd jön létre, melyben fő iránymutató a megelőző pedagógiai módszer és az emberi jogok tiszteletben tartása.

Végül a rendfőnök bátorít mindenkit, hogy fogadja el a meghívást, hódítsanak meg új határokat ezen az új területen annak érdekében, hogy "együtt járjunk az úton a cigány fiatalokkal" és legyenek Isten szeretetének jelei számukra.

Cigánypasztorációs konferenciák

Egy hét leforgása alatt két konferencián is részt vettünk Kazincbarcikáról,

ami igen hasznos volt.

November 20-23. között Kassán voltunk. A kilenc főből álló „küldöttségünk”- szaléziak, kollégiumi- és iskolai munkatársak - láthatták, hol is helyezkedik el iskolánk az európai cigánypasztorációs gyakorlatban. Meglepődtünk, hogy a régiókba tartozó szinte minden országban ismerik munkánkat. Bár a kommunikáció olykor hagyott némi kívánni valót, mégis elmondhatjuk, hogy alapjába véve megértettük egymást. Csoportbeszélgetéseink közül kiemelném azt, amikor a megelőző nevelési módszer és a kedvesség kapcsolatáról beszélgettünk. Ez különösen fontos a fiataljainkkal való foglalkozások alkalmával. Mindannyian érezzük és tudjuk, hogy leginkább a szív erejével érhetünk el valamit.

A konferencia megerősített bennünket abban, hogy érdemes ezekkel a fiatalokkal foglalkoznunk, van értelme. Utolsó estén Bártfán voltunk. Itt közös imádsággal, és cigányzenés vacsorával zártuk a találkozó lényegi részét.

Egerben, a VII. Cigánypasztorációs Konferencián is jelen voltunk. Erőinkből csupán egy napra futotta, de gyümölcsében nem múlta alul a kassai találkozót. A konferencia mottója a „Cigányság – munka – evangelizáció” volt. Itt külön kiemelném Romhányi Tibor roma vállalkozót, aki 2008-ban elnyerte a Prima Primissima díjat, mint az „Év vállalkozója”. Elmesélve küzdelmekkel teli életútját, egyértelműen megvallotta: a munkával, a hittel és a becsülettel felül lehet emelkedni a származáson és az előítéleteken.

A szentmisét Székely János püspök atya mutatta be, az énekeket a szendrőládi romák vezették, kísérték.

Legvégül a cigány himnuszt is elénekeltek, egy érdekes, negyedik hozzáírt versszakkal;

*„Isten, könyörülj meg nekünk,
Ne szenvedjen tovább népünk.*

*Megáldottál, megváltottál,
Országodba befogadtál.”*

Ebéd után Dr. Lázár Imre antropológus, belgyógyász, egy nagyon érdekes párhuzamot vont a cigányság mai, és a magyarság évezredes sorsa, megpróbáltatásai között. Véleménye szerint családcentríkusságukat, és az anyák megbecsülését mindenképpen követnünk kell.

Mindent összefoglalva a Kárpátaljáról érkezett domonkos nővért és az őt elkísérő roma vezető ízes magyar szavait idézném; „Nem az adományokért lettünk keresztények, hanem az Úrért. Ő a lényeg, és nem az előnyök keresése.” Erre a mondatra egy óriási tapsviharban fejeztük ki egyetértésünket.

P. Márkus Zoltán SDB

Életerős szalézi MOSZAT ☺

El kell szomorítanunk a biológia nagy rajongóit, mert ebben a cikkben most nem a kis zöld tengeri növényről lesz szó, hanem egy új fiatal kezdeményezésről, amely Európa többi országa után Magyarországon is beindult! Augusztus 16-án este Páduában, a 2009-es Confrontóról - szalézi európai ifjúsági-animátori találkozóról - hazafelé a jelenlevő animátorokkal megalakult a Magyar Országos Szalézi Animátor Tanács, vagyis a MOSZAT.

Több európai országban már a 2004-es Confrontó után megkezdte működését ez a szervezet, mára pedig nálunk is megérett rá a helyzet. A Tanács feladata, hogy kézbe vegye, felkarolja és előremozdítsa a szalézi intézményekben működő animátorok és fiatalok kezdeményezéseit, ötleteit, terveit, programjait és hogy erősítse és fenntartsa a kommunikációt és a tapasztalatcserét a különböző intézmények fiataljai között.

A MOSZAT-ba minden magyarországi animátorcsapat delegál 2 megválasztott küldöttet egy éves mandátummal, ők képviselik helyi intézményüket és ottani társaikat a fórumon. Állandó meghívottak a szalézi szerzetesek, akik bármikor csatlakozhatnak. Találkozóinkon reményeink szerint mindig velünk lesznek az FMA és SDB ifjúságpasztorációs felelősei vagy megbízottai. Így válik teljessé a csapat, hiszen ezen a fórumon találkozhatnak a szerzetesek és a fiatalok, hogy együtt keressék a kihívásokat, és a mindenki számára megfelelő megoldásokat.

A MOSZAT alapító tagjai (állnak, balról jobbra): Csány Marci - Óbuda, Bató Laci - Albertfalva, Jani Áron - Óbuda, P. Vitális Gábor SDB, Pup Ádám - Szombathely, Marsiczki Roland - Balassagyarmat, Lengyel Bálint - Nyergesújfalu, (ülnek) Novák Nina - Mogyoród, Telek Zsuzsanna - Balassagyarmat, Pálfalvi Ivett - Eger, Horváth Melinda - Mogyoród, Péterfia Karola - Pécs

2009. október 17-én Óbudán, december 19-én pedig Balassagyarmaton találkoztunk. (Vendéglátóinknak ezúton is hálás köszönet a kedves fogadtatásért. Örömmel olvastuk a gyarmatiak ajándékát, az „Életerő” katolikus lap decemberi számát)

Eddigi üléseinken megfogalmaztuk közös céljainkat, melyek: az oratóriumi közösségek, szalézi házak együttműködésének segítése, koordinálása, az animátorokat Don Bosco szellemében Krisztus tanúivá tenni és, hogy minél több társunkkal együtt tapasztaljuk meg a fiatalság nyújtotta lehetőségeket. Megszavaztuk koordinációs csoportunkat melynek tagjai ebben az évben: Csány Marci (koordinátor), Pálfalvi Ivett (titkár) és Marsiczki Roland (programfelelős) lettek. A vezetőség három tagja fogja össze a tanács tevé-

kenységét és jelenleg Vitális Gábor atya, Egyházy Kata nővér is segíti munkájukat.

Jelenleg dolgozunk már a Vándoranimátor-programon, a Nagy Magyar Animátortalálkozón, közös Weblapon, országos közös animátori jelképen, kiadványokon, a kommunikáció fejlesztésén az ország animátorai között és még számos kisebb érdekességen.

Itt is kérünk titeket kedves animátortársak, fiatalok ha bármilyen ötletetek, javaslatotok van vagy segítségre, tanácsra esetleg támogatásra van szükségetek keressetek minket bizalommal személyesen, vagy az animtanacs@gmail.com e-mail címen.

Pálfalvi Ivett, Csány Marci

Don Bosco csocsóbajnokság

Nagy nap virradt az óbudai szalézi rendházra január 23-án: megkezdődött a várva várt Don Bosco Szalézi Csocsóbajnokság! Az ország számos szalézi kötődésű intézményéből érkezett a mintegy 150 résztvevő és vendég: Szombathely, Balassagyarmat, Nyergesújfalu, Újpest, Óbuda, Mogyoród, Eger, illetve a budapesti Jövőbarát Alapítvány is képviseltette magát. Don Bosco atyánk égi születésnapjának közeledtével közösen tettük ezt a napot felejthetatlenné.

A versenyen rendkívül izgalmas és kiélezett mérkőzéseket láthatott a szép számú szurkolóssereg. Végül három kategóriában avattunk győztest: a serdülőknél Óbuda, az ifiknél Szombathely, míg a felnőtteknél a Jövőbarát Alapítvány egyik csapata lett a bajnok.

A bajnokság mellett más érdekes programok is várták az érdeklődőket, melyek közül a legnépszerűbb a Legyen Ön is Milliomos vetélkedő volt a Teaházban, ahol Don Bosco életével kapcsolatos tudásukat teheték próbára a jelentkezők.

Jani Áron

A szalézi rendfőnök hivatalosan elismerte a Szalézi Munkatársak Magyar Tartományát!

A Szalézi Munkatársak Legfőbb Tanácsának ülésén, amely december 10-13. között zajlott Rómában a szalézi rendfőnökségen, don Pascual Chávez rendfőnök két új munkatársi tartomány megalakulását jelentette be: Oroszország és végre Magyarország is eleget tett az összes követelménynek és mostantól önálló munkatársi tartományként vehet részt a Szalézi Család munkájában és irányításában. A jó hírt Helena Jankowska munkatársi régióvezető közölte.

A Szalézi Család Lelkiségi Napjai - Róma

„Uram, látni akarjuk Jézust! A hiteles tiszta forrást, úgy, hogy utána azt másoknak, főképp a fiataloknak meg is tudjuk mutatni.

Kiváló szervezés, lelkes és mosolygó szerzetesek, sürgölődő civilek, fiatalok és idősebbek, zene, tánc. Volt idő az elmélyült imádságra, tanúságtételre, komoly dolgok megbeszélésére, vídám találkozásokra, a tej fehérjéjől a presszókává sötétjéig terjedő bőrszínű rokonokkal. Az elmélkedések, prédikációk az ezévi strenna gondolata köré szerveződtek:

„Uram, látni akarjuk Jézust!” (János 12.20-25) A hiteles tiszta forrást, úgy, hogy utána azt másoknak, főképp a fiataloknak meg is tudjuk mutatni. Az első elmélkedés ezzel kapcsolatosan az emmauszi tanítványok történetét elemezte (Lukács 24. 13-35). Chávez atya csak futólag jegyezte meg, hogy a „Hiszekegy”, még nem kiforrott formában, itt, az emmauszi tanítványok szájá-

ból kezdődött el először a világtörténelemben, Jézus segített nekik befejezni. Fontos gondolatok hangzottak el a tékozló fiú történetével kapcsolatosan is. Egy kiváló szalézi szerzetes le is festett egy jelenetet ezzel kapcsolatban, azt, ahogy Don Bosco bábszínházi előadásban tanítja gyerekeknek, szülőknek az Úr végtelen, megbocsátó és bölcs szeretetét példázó Atya viselkedését. Továbbá, az elmélkedések sorába gyönyörűen illeszkedett a vasárnapi szentlecke (1 Kor. 12. 12-31). „Ti Krisztusnak teste vagytok, és egyenként tagjai.” Chávez atya a prédikációjában ezt úgy fordította le, hogy ezek után egyikünknek sincs joga senkiről sem állítani, hogy „Rád pedig nincs szükségünk!” A családban mindenkire szükség van, mert különleges egyéni szerepe van. Láthattuk a szalézi család

sokszínű tarkaságát, tanúságtételeken keresztül. Amikor először nézett végig Chávez atya az összegyűlt 300 résztvevőn, meg is kérdezte, hogy most ez a sok nő és férfi minek van együtt, mi tartja össze őket, mit mondjon erről, ha kérdezik?? Persze felelt, hogy tudhassa mindenki:

„A fiatalokért végzett munka a katolikus egyházban.” Láttuk a nővéreket, akik sanyarú sorsú afrikaiak gondozását végzik Torinóban, és indiai nővéreket, akik időseket gondoznak Bayreuthban! Lengyel atyákat, akik a zárándoklat kultúráját és hagyományait teszik szalézi lelkületűvé, munkatársakat, akik cégeket, vállalkozásokat működtetnek a szalézi mű megvalósítására. Eljött Carlos atya, Braziliából, aki evangéliumi gondolatokról dalokat ír és el is énekel azokat, 20-30 ezres nézőseregek előtt, rendszeresen, évi több száz alkalommal. 10 éve már. Amikor nekiállt lassú énekéhez, a brazil apácák felálltak és szürke ruhájukban elkezdték járni a szambát...

(www.padrejoaocarlos.com.br)

A kisebb csoportokban zajló megbeszélések egyik csúcsponti feladata volt, hogy áldást találjunk ki a mellettünk ülők valamelyikének, saját szavainkkal, a legjobbat, amit csak tudunk. Ajánlom, próbálja ki mindenki. Aztán hazajöttünk. Másnap nem buktattam meg azt a diákomat, aki harmadszor jött utóvizsgázni, és nagyon nem tudta a választ. Kitaláltam, hogy miként lehet egy hámasra való választ kihúzni belőle. Boldogan ment el. Valamit sikerült hazahozni Rómából.

Ónodi Gábor

Aki a hangulatot át szeretné élni, nézze meg a www.sdb.org honlapon a „FS Giornata 2010” fejezetet, és a Youtube-on a St. John Singers együttest.

A magyar csapat a rendfőnökkel és vikáriusával.

Babicz Lászlóné, Costabile Carolina nővér, Babicz László, Hartai Gábor atya és Ónodi Gábor.

Új tartományfőnököket nevezett ki a rendfőnök

2009. decemberének utolsó napjaiban a 2010-2015 időszakra több tartomány élére is új tartományfőnököt nevezett ki don Pascual Chávez szalézi rendfőnök.

Cseh Tartomány

A Bosco Szent János Cseh Tartomány élére Petr Vaculík szalézi atya került. Petr Vaculík 1959-ben született Zlín városában, ahol a 70-es években megismer-

te a szaléziakat. Első fogadalmát titokban tette le az akkor uralkodó kommunista rezsim és a rendőrség üldözése miatt. Szakképzett elektroműszerész, a katonai szolgálat után kezdte meg teológiai tanulmányait. 1989-ben szentelték pappá. Egyházi hivatását titokban tartva dolgozott, majd a bársonyos forradalom után a zlíni közösség tagja lett. 1997 óta Prostějov a működési területe, ahol a közösség vezetője. Az utóbbi két évben a tartományi tanács tagja volt.

Lengyel Piła Tartomány

Az elkövetkező hat évben Marek Chmielewski atya lesz a Szent Adalbert Lengyel Piła Tartomány élén. 1962-ben született, első fogadalmát 1981-ben tette le,

1988-ban szentelték pappá Łądban. Teológiai tanulmányait Lublinban végezte, majd a Római Szalézi Pápai Egyetemen szerzett doktorátust 1995-ben. A Szalézi Történelmi Egyesület (ACSSA) és a Szalézi Szent Ferenc Akadémiai Egyesület tagja, 1998 óta a Magazyn Salezjański Don Bosco (lengyel Szalézi Értesítő) és a Seminare lapok szerkesztői bizottságában tevékenykedett. A szalézi formáció területén folytatott figyelemreméltó munkát a tartományban és Rómában is. 2004 óta tartományfőnöki vikárius. Chmielewski atya áprilisban veszi át a munkát elődjétől.

Trópusi Equádori Afrika

Manuel Jiménez Castro kerül az Afrikai Miasszonyunk Trópusi Equádori Afrikai Vizitátória (ATE) élére. Castro atya 1959-ben

született a spanyolországi Tarifában, első fogadalmát 1977-ben tette le, 1986-ban szentelték pappá. Házigazgató majd novíciusmester, míg 1996-ban Togóba került misszióba. 2004-ben a rendfőnök kinevezi a Béke Nagyasszonya Nyugat Afrikai Vizitátória élére. Új tisztségbe márciusba lép.

Nagy Britannia

A rendfőnök Martin Coyle atyát nevezte ki a Canterbury Szent Tamás Nagy Britanniai Tartomány (GBR) élére a következő hat évre. 1964-ben született a skóciai Rutherglenben, első fogadalmát 1983-ban tette le, 1993-ban szentelték pappá. Több szalézi iskolában is tanított illetve igazgató volt. Ő lesz az első skót tartományfőnök a brit szaléziak élén.

India-Hyderabad

Balaraju Ramedini atyát nevezte ki a szalézi rendfőnök a Szent József India-Hyderabad Szalézi Tartomány élére. Az eddigi vikárius 1965-ben született,

1986-ban végezte el a novíciátust, 1995-ben szentelték pappá Gunturban. Volt ekonómus, házigazgató, tartományi titkár majd tartományi vikárius és ifjúságpasztorációs megbízott.

Brazília-Recife

Diego Vanzetta atyát a Gonzaga Szent Alajos Brizília-Recife Szalézi Tartomány (BRE) tartományfőnökévé nevezte ki don Pascual Chávez.

Diego Vanzetta Olaszországban született, első fogadalmát 1965-ben tette le, 1978-ban szentelték pappá. Brazíliába a 90-es évek elején költözött. Volt plébános, igazgató és ekonómus, 2004 óta tagja a tartományi tanácsnak.

Ezzati szalézi érsek "Az év embere" Chilében

December 31-én az "El Sur" chilei napilap közzé tette a hírt, hogy Concepciónban "Az év emberének" Ricardo Ezzati szalézi érseket választották meg.

A szavazás minden idők leg tömegesebb részvételével zajlott. A több mint 66.000 szavazó közül 44% támogatta az érseket. Az eredményeket kísérő újságírók között lefolytatott elemzés ugyanezt az eredményt adta. Az évvégi hálaadó szentmisén, amikor az érsek értesült az eredményről, bizalmasan ezt mondta a híveknek: "Egy ember sokoldalú haladása a belső fejlődés eredménye. Ma úgy érzem, hogy ezzel a választással az emberek egy nagyon erős felhívást intéztek hozzám, ami jelzi, hogy szomjaznak a spiritualitásra. Egy püspöknek nincs politikai, sem gazdasági ereje, de azért mégis van egy ajándék, amit felajánlhatok a népnek: az evangélium ajándékát, az Úr kegyelmének ajándékát." (ANS - Concepción)

Új csoporttal gazdagodott a Szalézi Család

Néhány nappal a Szalézi Család 28. Lelkiségi Napjainak kezdete előtt a rendfőnök jóváhagyta a "Comunità della Missione di don Bosco" (CMB) kérelmét, hogy a Szalézi Család tagja lehessen.

A CMB 1982-ben alakult meg, öt ország - Olaszország, Madagaszkár, Csile, Burundi és Argentina - területén van jelen, ahol különböző tevékenységeket végeznek a gyermekek, különösen a legszegényebbek között. - Nagy öröm számunkra, hogy végérvényesen tagjai lehetünk a Szalézi Családnak és hordozói a szalézi karizmának, eredeti személyazonosságunk szerint - mondta Guido Pedroni, a CMB elöljárója. - Hálásak vagyunk ezért a lelki ajándékért, hiszen nem csak hivatalosan, de ténylegesen is az Egyház szolgálatában éljük hitünket és hozzájárulunk a fiatalok keresztény növekedéséhez.

A CMB a Szalézi Család 28-ik ága, mely a Szalézi Család 28. Lelkiségi Napjain mutatkozik majd be a többieknek Rómában. (ANS - Róma)

Szalézi a pápai lelkigyakorlaton

Enrico dal Covolo fog prédikálni februárban XVI. Benedek pápa és a Római Kúria lelkigyakorlatán. Dal Covolo a római Pápai Szalézi Egyetem tanára, a Szalézi Társaság rendi posztulátora, a pápa nemrégiben az Egyházi Régészeti Pápai Bizottság szakértői tagjai közé nevezte ki. Enrico dal Covolo a harmadik szalézi, akit a pápa meghív erre a megtisztelő feladatra. (ANS - Vatikán)

HAITICHIA HÍREK A SZALÉZI MISSZIÓKBÓL

Kedden, január 12-én helyi idő szerint 16.53-kor a Richter-skála szerinti 7-es erősségű földrengés rázta meg Haitit, ami felhívta az egész világ figyelmét erre a karibi országra.

Ahogy a világ számos olyan helyén, ahol szegénység, nyomor és reménytelenség uralkodik, így Haitin is vannak szaléziak. 1936. májusában jött az első szalézi közösség Port-au-Prince-be a Parlament elnökének kérésére, ahol megnyitották az ENAM intézetet (Ecole National des Arts et Metiers). Dinamikus és lendületes munkájuk nyomán nagy nehézségek árán hamarosan az ország legjobb szakképző iskoláját mondhatták magukénak - amelyből a földrengés után csak romhalmaz maradt.

1992 óta Haiti Boldog Rinaldi Fülöpről elnevezett önálló vizitátória Port-au-Prince székhellyel, ahol 66 szalézi működik 9 közösségben. Ott vannak a legszegényebbek, a legveszélyeztetettebbek, az utcagyerekek között a nagyvárosok legnyomorúságosabb peremkerületeiben. A haiti fiatalok szívébe próbálják elültetni a reményt, hogy képesek legyenek egy más, egy jobb jövőt építeni, egy olyan társadalmat, amelynek alapja a jog, a béke és a szeretet.

Haitit siratja a világ

Egy héttel a tragikus kimenetelű földrengés után színes sátrak virultak ki az utcákon és a romok közötti tereken. Még sokáig temetik halottaikat és ki tudja, mikor épülnek fel ismét a romba dőlő épületek, de már éledezni kezd az élet Haitin.

A Karib-tengeri ország fővárosa, a kétmillió Port-au-Prince romokban hever. Az épületek helyén romhalmaz van, az emberek az utcákon, a köztereken és a parkokban laknak. Még mindig nem tudni, hogy pontosan hányan haltak meg, René Preval haiti elnök két héttel a földrengés után azt nyilatkozta, hogy 170 ezer holttestet találtak meg. Az áldozatok között van Port-au-Prince érseke, a 63 éves Serge Miot is. A telefonvonalak többségét tönkretette a földrengés Haitin, de az internetes kapcsolat nem mindenütt szakadt meg. A hozzátartozók a Twitter és a Facebook közösségi oldalakon próbáltak valamit megtudni Haitiben élő rokonaikról. A kommunikációs nehézségek ellenére az ANS Nemzetközi Szalézi Hírügynökségen keresztül a haiti szaléziakról is eljutottak a tragikus hírek a világba: - Nagyon keményen sújtott bennünket a földrengés - mondta Ducange Sylvain decemberben kinevezett tartományfőnök, utalva a szaléziakat ért súlyos veszteségekre. A földrengés áldozatai között van egy szalézi testvér és két fiatal szerzetesnövendék, de a legtragikusabb, hogy az általános iskola diákjai, akik az egykor háromemeletes épület első emeletén voltak, mind a romok alatt rekedtek. Az áldozatok számát 250-300-ra becsülik, de pontos számot még mindig

nem tudni. Port-au-Prince-ban a Bosco Szent János Intézet és a közelében lévő épületek szenvedték el a legnagyobb károkat. Itt a szaléziak egy általános- és egy szakiskolát, egy befogadó állomást nehéz helyzetben lévő fiataloknak és egy kápolnát működtettek. A központban dolgozó szaléziak és civilek közül is többen megsérültek, sokan a romok alatt maradtak. A mentést nehezíti, hogy nincsenek munkagépek és nehéz megszervezni a mentést. Öröket kell állítani, mert a fosztogatók elhordják azt a kevés épen maradt holmit, amit a katasztrófa megkímélt. A tartományfőnökség és a többi szalézi létesítmény sem kerülte el a rombolást, az épületek komoly károkat szenvedtek. A helyzet nagyon súlyos, a mentők és maguk a szaléziak is óriási erőfeszítéseket tettek, hogy kimentsék a romok alatt rekedt túlélőket.

Don Attilio Stra, a Port-au-Prince-i ENAM szalézi iskola igazgatója, aki komolyan megsérült a földrengésben, ezt írja: - Kész csoda, hogy életben maradtam. Szegény, szegény Haiti! Kénytelenek vagyunk elfogadni, hogy többszáz növendékünk a romok alatt lelte halálát. Üzenete végén a misszionárius arra kér mindenkit, hogy imádkozzanak a földrengés áldozataiért.

Összeállítás az ANS híreiből

Az ENAM iskola - amilyen volt a földrengés előtt, és ami maradt belőle.

Segítőink

150 évvel ezelőtt Bosco Szent János fiatal növendékeivel együtt megalapította a Szalézi Társaságot. Don Bosco bízott bennük, számított rájuk. Így ők lettek az első szaléziak, akik lelkesen támogatták Don Boscót az ifjúságért végzett munkájában. Ezek mellett a fiatalok mellett, akik egész életüket Bosco Szent Jánosnak szentelték, voltak lelkes világiak, nők és férfiak, akik teljes odaadással támogatták alapító atyánkat abban, hogy zavartalanul dolgozhasson az ifjúságért. Már a kezdetek kezdetén Don Bosco mellett találjuk édesanyját, Margit mamát, majd halála után Don Bosco első utódjának, Don Ruának édesanyját, Giovannát, aki több mint 20 évig főzött, mosott Don Bosco rongyos, szegény gyermekeire. Ez a két

Margit mama, minden idejét, tehetségét felajánlotta, és azóta is nap mint nap gondoskodik közösségünkéről: mos, főz, takarít, irodai munkát végez. Mindezt szeretetből, fizetség nélkül! Mi lett volna, és mi lenne önzetlensége nélkül közösségünkkel? Don Bosco Margit mamája számunkra Vítális Jenőné, Éva néni. De ő sincs egyedül. Krammer Andrásné Marika néni minden héten egy nap, de ha kell máskor is segítségünkre van a szalézi munkatársak adminisztrációjában, a Szalézi Értesítő terjesztésében és bármilyen más munkában, amiben segíthet. Ő is az egyik Margit mamánk, aki értünk dolgozik. Tudom, hogy kevés, amit mondok, de azt tiszta szívvel teszem: köszönöm, köszönöm!

Meg kell említenem két másik segítőnket is. Tartományunk két nyilvános kápolnát tart fenn, ahol sajnos mivel mindkét atya

Krammer Andrásné Marika a szalézi rendfőnökkel magyarországi látogatásakor.

édesanya nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Don Bosco gondoskodhasson a növendékeiről.

Hála a Jóistennek, nemcsak ők, hanem még számtalan segítője akadt a szaléziaknak. Ma is szükségünk van lelkes munkatársakra, önzetlen segítőkre. Hazánkban is sokkal nehezebben indult volna a szalézi munka segítő kezek nélkül, és ma sem tudnánk eredményesen dolgozni. Amikor 1991. január 31-én hazatértem és átvettem a tartomány vezetését, teljesen egyedül voltam. Azonban rögtön a segítségemre sietett egy buzgó Don Bosco-tisztelő hölgy, aki, mint egy

meghalt, nincs állandó szalézi jelenlét. Hála a Jóistennek mindkét helyen van egy-egy segítőnk, aki önzetlenül felügyeli, gondozza kápolnáinkat. Így, ha hiányzik is a szalézi jelenlét, a szalézi lelkeség biztosítva van! Hálásan köszönöm Kiss Saroltának, Sáríkáknak, aki az újpesti, Baross utcai és Bodó Istvánné Józsa néni, aki a mosonmagyaróvári kápolnánk lelkes gondozója és őrzője. Tisztában vagyok azzal, hogy áldozatos munkájukat a Jóisten és Don Bosco iránti önzetlen szeretetből teszik, mégis szeretném megköszönni nekik mindezt.

P. Havasi József SDB

Egy gyémántmisés szalézi

Dobis Ervin atya 90. születésnapjára

(Mécs László verse kevés változtatással és több kihagyással)

P. Dobis Ervin SDB

Kilencven éve elfutott folyamként, mely kincses sziklát görget hangtalan; kimosta már belőle, ami földi tapadt az ércbe: mostan színarany.

Gyémánt kehely lett áldott életéből, azzá ötvözte öröm, szenvedés. Szent bölcsesség borát gyűjtötte benne s most avval áldoz mint gyémántmisés.

A lelke közben Péter sziklájába mélyen fúródott s nőtt, csak egyre nőtt, mint mustármag, terebélyt terpett s majd-majd eléri már az ég-tetőt.

Lombjára száll sok tarka égi szárnyas, gyémánt szirmokról égi méz csepeg, a Végtelenség csöndet harmatoz rá: harmóniát, derűt és ünnepet.

Körötte nőtt a Rend sok újabb sarja, mint ifjú erdő, szálas cédrusok, sok tanítványa ősz már — persze ő is —, sok eldőlt már, s a lombja nem susog...

Sok mindent látott: Rendje felvirultát, midőn mi drága, öröklött, szép, ápolta és új, friss rőzsével rakta sok száz esztendő kultúránk tüzét.

Sokat megért ez az ősz Pátriárka. Ma él Szentkereszt csöndesült szívéen. Ki hozzá megy, kincsekkel tér meg onnan, vigasztalást és balzsamot vivén.

Gyémánt kehely lett áldott életéből, azzá ötvözte öröm, szenvedés. Szent bölcsesség borát gyűjtötte benne s most avval áldoz mint gyémántmisés.

Felolvassa Dobis Ervin atya 90. születésnapján Péli-földszentkeresztben, 2009. december 13-án

NYERGESÚJFALU

Ismét van kápolnánk! - A nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskolában az iskola új kápolnájának megáldásával ünnepelték december 8-án a Szeplőtelen Fogantatás ünnepét.

A Don Bosco Szaléziak számára különös jelentősége van ennek az ünnepnek, hiszen a torinói Assisi Szent Ferenc templom sekrestyéjében 1841. december 8-án indult világhódító útjára a Don Boscó-i mű. Talán ezért is választotta Lux Ambrosius igazgató és P. Havasi József előző szalézi tartományfőnök az iskola épületében kialakított új kápolna megáldására pont ezt a napot. Havasi atya elmondta: - Amikor én ide jártam a 40-es évek elején, a Szalézi Intézetnek szép kápolnája volt, amit sajnos később lebontottak, a berendezését pedig széthordták. Nagy öröm számomra, hogy most ismét van kápolnája az iskolának. A helységet régen tornateremnek használták. Amikor diákként itt tornáztam, nem is álmodtam, hogy egyszer én itt misézni fogok.

A Szalézi-Irinyiben nem csak vallási események zajlanak majd a kápolnában. Kisebb előadások, összejövetelek szintre és egyben az iskola könyvtárában is helyet ad.

Könyvbemutató - Nyergesújfalu Város Önkormányzatának gondozásában megjelent Vachajáné Kisgyőri Szilvia tollából Nyergesújfalui népszokások címmel a Helytörténeti olvasókönyv sorozat ötödik darabja. A Szalézi-Irinyi Középiskola német nyelv tanára 1992-ben írt, a helyi népszokásokról szóló szakdolgozatának kibővített változatát kaptuk kézhez november 28-án. A szokások gazdagságából és az ünnepek hangulatából kaptunk ízelítőt a könyvbemutatón, egyben jelzést is arra, hogy ezt a kincset köteleességünk megőrizni és továbbadni. *Lengyel E.*

Az éjszakai zarándoklat résztvevői éjfél előtt érkeztek Péliföldszentkeresztre.

A nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola kápolnáját P. Havasi József SDB áldotta meg.

Éjszakai zarándoklat - Január 22-én Nyergesújfalun Szalézi Szent Ferenc tiszteletére éjszakai zarándoklatot szerveztek. Erre a különleges megemlékezésre azért került sor, mert tudjuk Szent Ferencről, hogy mint népe buzgó püspöke, amikor gyalogszerrel sorra látogatta a rábízott alpesi falvakat, előfordult, hogy útközben érte az éjszaka. Ilyenkor jól felöltözve felmászott egy fára, egy vastag ágon elhelyezkedett, oda is kötöztet magát, nehogy leessen. Hajnalban aztán, mikor a veszély elmúlt, továbbment. Este fél nyolckor közel harmincan indultunk útnak. Csikorgott a fagyott hó a lábunk alatt. Mogyorósbányán megálltunk, és a hajdani szalézi jelenlét emlékére szentmisét mondtunk a magyar Szalézi Családdért. Utunk során bizony sokan sokszor elvesztettük az egyensúlyunkat, de az eséseket se bántuk, hiszen jó hangulatban, beszélgetve gyalogoltunk. Éjfél

előtt érkezünk Péliföldszentkeresztre. Jól esett a meleg tea és a forralt bor. Még közös éneklésre és játékokra is maradt erőnk. Csak hajnali három óra körül csendesedett el a ház. Másnap mégis korán keltünk, mert várt ránk a finom reggeli. Bízom benne, hogy minden résztvevő számára emlékezetes marad ez a megemlékezés Védőszentünkéről.

P. Ábrahám Béla SDB

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Egy merítésnyi a szalézi bőségsz-

ruból - Mindannyiunkban él egy belső késztetés az összefogásra a fiatalok érdekében, ezt használta ki Andrásfalvy János atya a december 11-13. között zajló adventi lelkigyakorlaton Péliföldszentkereszten. Miután összefoglalta jelen világunk állását, számos ötletet és sok bátorítást kaptunk tőle, hogy még milyen és mennyi módon tudnánk eleget tenni munkatársi hivatásunknak. Meghívást, de egyben felszólítást is kaptunk arra, hogy merjük álmodni Isten álmait és egy le-

A felnőtteknek meghirdetett adventi lelkigyakorlat résztvevői.

gyünk a jó hírek továbbadói.

Szombaton De Rossi indiai szerzetesnő-vendék reggeli képes elmélkedése rázott fel bennünket, aztán befutott Tran Si Nghi Ferenc atya („Eljött megtéríteni szegény pogány magyarokat” - PAJános), aki prédikációjában az adventről beszélt, ami a mulasztások helyrehozásának ideje, ezért van szükségünk az őszinte megbánásra és a szentgyónásra. Erre alkalmunk is nyílt, amit többen ki is használtunk, hiszen az újrakezdés lehetősége Isten egyik legnagyobb ajándéka.

Bizonyítást nyert, hogy a Szűzanya szeret bennünket, és igenis figyel ránk, miután a „sétáló” rózsafüzért mondva a téli

délután éjszakai sötétjében a kálváriáról lemenet is ugyanannyian voltunk, mint a felfelé igyekvő elszánt indulók. A harmadik adventi gyertya meggyújtása a betlehemi istálló hidegét idéző kegytemplom félhomályában fokozta titokzatos reményünket, majd a forraltboros vacsora után Géza testvér gitárjátékával kísért bensőséges szentségimádáson vettünk részt. Vasárnap Ábrahám Béla atya prédikációját a szívünkbe fogadva még egy szalézi karizmájából gazdagodhattunk, aki többek között a testi és lelki ölelések jótékony hatására hívta fel a figyelmünket. Tespedésre nem volt alkalmunk ezen a hétfőn, a három nap egyként suhant el

a dinamikus történések és változatos előadások során. János atya nem csak elménket, de testünket is „megtornáztatta”, Géza testvér pedig gitárjátékával énekekre hangolta berozsdásodott lelkünket. Köszönet érte! Hiányzott ez a lendület, a pezsgés, hiszen dolgunk van a világban: fel kell keltnünk, és indulnunk kell a fiatalokért!

Lengyel Erzsébet

„Hűséggel a boldogságig” - Mint minden évben, idén sem maradhattak el a serdülők adventi lelki napjai a szalézi-aknál. A 2009-es adventi lelki napokat P. Kukuczka Robert SDB vezette.

Az első este jobban megismerkedhettünk egymással különféle játékok keretében, amit az animátorok vezettek. Majd következett egy egészen másfajta „ismerkedés”: megismerkedhettünk öt olyan lengyel oratoristával, akik kitartottak a jobban, hivatásukban, és Sándor István szalézi testvérral, aki mindvégig megtartotta hitét, és élete példájával megmutatta, hogy Isten létezik.

Robert atya segítségére voltak Rajesh, Lytton, Claudius, Jakab, Zoli atya, Katalin nővér, Csány Marci és Oláh Győző. Ők segítettek a fiataloknak megtalálni a saját „sivatagukat”. A lelki napokon lehetőségünk nyílt gyónásra is, emellett részt vettünk szentmisén és egy szentségimádáson, melyet Katalin nővér vezetett. A szombati nap délutánján kézműves foglalkozásra volt lehetőségünk amelyet Bot Xénia az egyik lelkes anyuka, Véghné Czuczai Zsófia és Bakos Katalin tanárnők tartottak meg. Az elkészült műveket

Közel hatvan serdülő jött el Szentkeresztre az adventi lelki napokra .

a fiatalok a környékbeli idősotthonokban ajándékozták el. Az utolsó nap délután mindenki fájó szívvel csomagolta holmiját és szomorkodott, hogy vége lett az élménydús hétvégének.

Köszönjük az összes szervezőnek, akik besegítettek a lelki napok szervezésébe, reméljük mi is tudunk hinni a jóban és megtudjuk tartani hitünket, ahogy azt az öt lengyel fiatal is tette. *Szlávik Adél*

ÓBUDA

Reggeli - Ki hinné, hogy Budapest III. kerületében éhező gyerekek vannak? Pedig így van. Az Óbudai Családi Tanácsadó és Gyermekvédelmi Központ információját hallva a szaléziak november első hétfőjétől reggeliosztást kezdtek a rászoruló gyerekek számára a Kiscelli utcai Szalézi Oratóriumban. Itt minden hétköznap reggel 6.45 és 7.45 között az iskolások megreggelizhetnek, vagy magukkal vihetik a reggeli-csomagot. Az akcióhoz bárki csatlakozhat, aki szívügyének érzi a fiatalok segítségét, és ilyen módon tenne is értük. Jelenkezni a rendházban lehet (1032 Budapest, Bécsi út 175.). Szívesen fogadnak bármilyen támogatást, ami a jövőben is biztosítani tudja majd a gyermekeknek az ingyenes reggelit. Köszönet mindazoknak, akik támogatásukkal eddig is sokat segítettek! *Forrás: helyitema.hu*

MOGYORÓD

X. Falka József Pingpong Bajnokság

- Bizonyára ismerősen cseng Falka atya neve azok számára, akik már régóta ismerik a szalézi atyákat. Ő az 1970-es, 80-as években már a nővérek megérkezése előtt hintette Mogyoródon a szalézi lelkiség magjait. Sőt a mai felnőtt hívők, s nem hívők is szeretettel emlékeznek rá. Volt egy pingpong asztala is, ahol szívesen játszott a falu apraja-nagyja. Így érthető, hogy tíz évvel ezelőtt amikor a mogyoródi szalézi munkatársak elhatározták, hogy megszervezik a pingpong-, illetve tavasszal a csocsó bajnokságot, órála nevezték el. Örömről, e jubileumi alkalmunkra az újpesti és az óbudai oratórium is elfogadta meghívásunkat. November 7-én 76 gyermek és fiatal nevezett. Idén először felnőtt kategóriát is hirdettünk, hiszen köztudott, hogy egyházmegyénk püspöke dr Beer Miklós is gyakran fog ütőt a kezébe. Jelenlétével ő is megtisztelt bennünket, sőt a legszerencsésebbek még játszhattak is ellene.

Köszönjük a szalézi munkatársaknak, hogy évről-évre nem szűnő lelkesedéssel megrendezik ezt az egyre rangosabb versenyt! *Kovács Katalin FMA*

EGER

Duplázunk az új évben - A Segítő

Szombathely - A három napkeleti bölc. (Fotó: Hutter Ferenc)

Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium lakóival ismét szép élményekre visszagondolva köszönthettük az új évet. Teaházunkban fogadhattuk a műszaki tudomány kandidátusát, Dr. Lovas Antal címzetes egyetemi tanárt, aki globális problémákról és alternatív energiaforrásokról tartott színvonalas előadást. Tornyák Csaba egri érsek urat nagy szeretettel üdvözölhettük decemberi rekollektációnkon, az animátorképzés alkalmával pedig szép számban hallgathattuk vendégelőadónk, Jani Áron óbudai animátor útmutatásait. Fülöp atya Vidám Vacsora estéje igen jóhangulatúnak bizonyult, amit erdélyi barátaink jelenléte csak fokozott. Karácsonyi ünnepi műsorunk családiasan zajlott, az ajándékozás sem maradhatott el. Az új évet a MOSZAT tagjaink - Domán Vivien és Bodnár Zoltán - megválasztásával kezdtük. A főiskolai és az oratóriumi élet programtárának szélesítését idén is folytatjuk bizalommal, hittel, lelkesedéssel és dupla, újult erővel.

Pálfalvi Ivett, diákelnök

SZOMBATHELY

Karácsonyi pásztorjáték - A mai rohanó világban is fontos, hogy hagyományainkat felelevenítsük, megmutassuk az utánunk jövő generációnak. Ennek jegyében készültünk a karácsonyi pásztorjátékra a Szent Kvirin plébánián és oratóriumban. Oláh Győző szalézi jelölt által megálmodott jeleneteket próbáltuk meg a legnagyobb átéléssel előadni. A színdarab két síkon futott: az egyik színen egy mai világban élő család készülődését mutatta be, míg a másikon hagyományos pásztorjáték kelt életre a Pados Miki által készített háttérkép előtt. A közel ötvenfős szereplőgárda szabadidejét nem sajnálva próbált heti 2-3 alkalommal.

December 24-én fél négykor a nézőtér zsúfolásig megtelt. Andrásfalvy János atya köszöntő szavai után meglevenedett a színpad: a mai kor gyermekeitől a pásztorokon, a királyokon, Szűz Márián, Józsefen át a kisdéd Jézusig, és mindenki a tudása legjavát adva szerepelt annak reményében, hogy sikerül másoknak örö-

Balassagyarmat - a karácsonyi pásztorjáték szereplői.

P. Dr. Lukács István SDB 1916-1982

Az elmúlt évben ünnepélyesen emlékeztünk meg a nyergesújfalui iskolánk 90 évvel ezelőtti megalapításáról. A legutóbbi Szalézi Értesítőben ismertettük az iskola nagy tanárának, igazgatójának, Dr. Mészáros Lajos atyának életútját. Nem volna helyes, ha egy másik nagyszerű szaléziról, iskolánk oszlopos tagjáról ne emlékeznénk meg.

Dr. Lukács István atya 1916. január 31-én (Don Bosco ünnepén) született Szegeden. Gimnazista fiúként ismerkedett meg Don Bosco életével. Megérintette őt Bosco Szent János lelki-sége, ifjúságért végzett munkája. Mint egyik versében írta, követni akarta őt, szolgálni és oktatni a rongyos, szegény gyermekeket. Jelentkezett szalézinak, Péli-földszentkeresztben kezdte el a novíciátust, és itt végezte el teológiai tanulmányait is. 1941-ben szentelték pappá. Több szalézi házban volt nevelő. Elöljárói felfigyeltek kimagasló tehetségére és lelkiségére, ezért a Pázmány Péter Tudományegyetem magyar nyelv és irodalom szakára küldték. Itt doktorált, majd tehetségét elismerve 1946-ban tanársegédi állást kapott a bölcsészeti-irodalomtörténeti szakon. Ugyanakkor a nyergesújfalui gimnázium tanára, majd igazgatója lett. Bokros teendői mellett kiváló irodalmi tevékenységet fejtett ki. Ez idő alatt írta legszebb verseit Atyánkról, Don Boscóról. Ezek a költemények máig éltetnek minket.

1950-ben a rendek feloszlásával iskolánkban megszűnt a szalézi tevékenység, ezért tehetségét, szalézi lelkületét a ferences gimnáziumban kamatoztatta tovább. Előbb Szentendrén, majd 1956 után Esztergomban. Több mint két évtizeden keresztül a katolikus középiskolák szakfelügyelőjeként tevékenykedett. Iskolaigazgatója így jellemezte: „Nagyműveltségű, rendkívüli szakmai tudással rendelkező tanár, vérbeli pedagógus. Lelkiismeretes munkája, igény-sége, humánuma tanítványai nagyra-be-csülését, tiszteletét és háláját érdemelte ki.”

Széleskörű tudását a pedagógusi munkán túl íróként kamatoztatta. Értékes könyveket írt, többek között Don Boscóról írt könyveivel gazdagította a magyar

szaléziakat. Ezek a könyveket a hazai cenzúra miatt Bécsben kerültek kinyomtatásra Szegedi István álnéven és Don Bosco atyánk közbenjárásával sikerült őket hazai földre juttatni. Így sok magyar fiatal és hívő ismerkedhetett meg Bosco Szent János életével. Itt említem meg, hogy ezek a kiadványok több fiatal is arra ösztönöztek, hogy Don Bosco fiainak sorába szegődjenek. Savio Domonkosról írt könyve és számos más műve még kiadásra vár.

Az Új Emberben rendszeresen jelentek meg cikkei, tanulmányai. Tanítványai 1994-ben hálából kiadták válogatott írásait „Sub specie aeternitatis” címen. Dr. Korzenszky Richárd tihanyi perjel, bencés tanár így ír a könyvről: „Lukács István írásait összegyűjtve kellene diákjaink kezébe adni.”

Nem lehetséges röviden összefoglalni Lukács István irodalomtanári és papi működését. Ahhoz, hogy megismerhes-sük szalézi lelkiségét, Don Boscóért lelkesedő szívét, olvasni, tanulmányozni kellene műveit, írásait.

Fájdalom számunkra, hogy közösségeinkben nem fejthette ki lángoló tehetségét. Nagyra ívelő pályáját 1982. január 27-én fejezte be. Földi maradványai ma Esztergomban pihennek.

Dr. Lukács István szalézi atya írásaiban, verseiben ma is itt él köztünk és mi magyar szaléziak büszkén tekintünk rá, Don Bosco atyánk lelkes fiára.

P. Havasi József SDB

Dr. Lukács István SDB: Piemonti szél fújt... (részlet)

S valami akkor a szívembe markolt.
(Óh, ez az emlék édes, örök...) Minden hiúság,
minden szép szivárvány
lelkem egén ott összetörött...
S felsírt belőlem a görcsös kiáltás:
Drága Giovanni, itt a szívem!
Kitartok Melletted akár a halálig
szent esküvessel, bátran, híven!

Dobj bele, kérlek,
a pokolgépes Mába!
Legyek élesztő:
hadd keltsem puhára a vézna,
rongyos, rút gyermekhadat,
mely a hínáros, ingó útvesztőkön
lélektrohasztó vesztébe szalad!

Ne legyek más:
csak szürke élesztő,
melyet szerényen
a kenyérbe vetnek,
de aztán így is:
szürke-szerényen
étke legyek
a szegény gyerekeknek.
Nem baj, ha fádom,
ha melegség bágyaszt;
nem baj, ha kérges,
véres a tenyér,
csak nekik,
csakis önekik jusson
illatos, béles feketekenyér.

S rámnéztél, akkor
csillogó szemeddel:
Fiacskám, nézd csak,
az utam köves.
De ha őértük
viharzik a lelked,
jőjj csak utánam,
jőjj és kövess!

Táborhelyet keres? Imádsággal átítatott kegyhelyre zárandokolna?
Romantikus környezetben mondaná ki a boldogító "igen"-t?
Találkozót, lelkigyakorlatot szervez? Netán családi összejövetelt?
Lelki feltöltődésre vágyik? Vagy csak egyszerűen pihenne egy kicsit
a családjával? A megoldás minden esetben:

Pé liföldszentkereszt!

Ahol mindig jó helyen jár!

**Meglepetés: tavaszi-nyári áraink
engedményekkel!**

Keresse honlapunkat: www.szentkereszt.try.hu

Szent Cirill és Metód Szlovén Tartomány

A szlovén tartományban ma 104 szalézi tevékenykedik 14 házban, melyek közül 10 működik az ország területén, egy Olaszországban, egy Ausztriában, egy Montenegróban, egy pedig a szerbiai Muzslyán, magyar anyanyelvű területen. A tartomány központja Ljubljana-Rakovnik, a tartományfőnök dr. Alojzij Slavko Snoj.

A szlovén szaléziak története hasonlóan kezdődött, mint a magyar szaléziaké, hiszen először egy szalézi munkatárs, Luka Jeran ljubljanaei egyházmegyes pap terjesztette Don Bosco hírét az 19. század végén, cikkeket írt a szalézi munkáról, adományokat gyűjtött a római Jézus Szíve templom építésére és az Olaszországban tanuló szlovén fiúk számára. Őt Janez Smrekar katekéta követte, aki a szalézi munkatársak első vezetője lett. A szaléziak 1901-ben jöttek Szlovéniába Rua Mihály biztatására, aki azt a felelősségteljes feladatot bízta rájuk, hogy megalapozzák a rend jelenlétét az Osztrák-Magyar Monarchia területe-

tén. Az első szaléziak 1901. november 23-án érkeztek Szlovénia fővárosa, Ljubljana Rakovnik negyedébe Jože Meze szalézi vezetésével.

A szerencsés napon elültetett mag hamarosan növekedni kezdett, és egyre-másra nyíltak meg a szalézi házak országszerte. A rakovniki alapítást követte Radna, majd Verzej, Kodeljevo, Murska Sobota, Kapela, Selo, Celje, Lisično, Škrljevo... A szaléziak egy másfajta hozzáállással foglalkoztak a fiatalokkal, mint addig Szlovéniában szokás volt, ezért sok szimpatizáns segítette őket és számos hivatás jelentkezett, így misszionáriusokat is adhattak a rendnek. (Péliföldszentkereszt első igazgatója a szlovén Walland Ferenc volt.)

A szlovén tartomány 1922-ben lett önálló. Sajnos a II. világháború pontot tett a virágzó szalézi életre. A szerzetesek osztoztak a nép sanyarú sorsában, de megőrizték hitüket és az elvetett magot. Többen elestek a harcok folyamán, sokaknak pedig el kellett hagyni szülőföldjüket. A háború után igen nehéz évek következtek: házaikat elvették, nincstelenség, üldöztetés, megaláztatás, börtön, igazságtalan ítéletek, kényszmunka volt a szaléziak osztályrésze. Többen egyházmegyes szolgálatba álltak, mások titokban foglalkoztak a fiatalokkal.

Amikor 1991-ben Szlovénia elszakad Jugoszláviától és önálló állam lett, a szaléziaknak újra kellett kezdeni mindent: felújítani, újjáépíteni az egykor virágzó, most pedig elhagyatott, elhanyagolt, ifjúsági munkára alkalmatlan épületeket. De sikerült, mert megvolt bennük a lelkesedés és sok jó ember állt melléjük, segítséget kaptak a munkatársaktól, Don Bosco barátaitól és számos jótévőtől.

2001-ben együtt ünnepelt az ország és a szaléziak: az előbbi önállóságának 10-ik évének, az utóbbiak letelepedésük 100-ik évfordulójának örvendeztek. Azóta sem veszített lendületéből Szlovéniában a fejlődés. Számos programot kínálnak a fiataloknak, több álom valóra vált, ezek közül csak néhányat sorolunk fel: Rakovnik, ahol a háború alatt hadiüzem működött, ma egyházmegyei pasztorális- és szalézi ifjúsági központ, a verzeji Mária-ház a felújítás után lelkigyakorlatos központként fogadja a lelki felüdülésre vágyókat, Celjében egy új oktatási-nevelési központ „nőtt ki a földből” a Boldog Anton Martin Slomšekről elnevezett plébánia mellett. Kedves szomszédaink készek az együttműködésre, állandó a kapcsolat a muzslyai közösséggel, 2006-ban pedig a Maribor melletti Savio Domonkos házban látták vendégül a nyergesújfalui oratórium fiataljait.

Forrás: www.donbosko.si; fordítás: Lengyel E.

Ljubljana - Rakovnik.

A Zrenjanin (Nagybecskerek) közelében levő muzslyai Emmaus Kollégium az anyanyelvükön továbbtanulni vágyó, szegénysorú délvidéki magyar fiúknak nyújt elhelyezést és biztosít magyar ajkú közösséget.

TAVASZI PROGRAMOK

Nagybőjtői lelki napok Péli-földszentkeresztien

SERDÜLŐK NAGYBŐJTŐI LELKI NAPJAI

Február 26-28. (péntek-vasárnap)

12-16 éves serdülőknek

Vezeti: **P. Márkus Zoltán SDB**Vezérgondolat: *"Látni akarjuk Jézust!"*

...és nagybőjtői előkészületünk által szeretnénk találkozni a Feltámadottal.

FIATALOK NAGYBŐJTŐI LELKI NAPJAI

Március 5-7. (péntek-vasárnap)

17 évesnél idősebb fiataloknak

Vezeti: **P. Ábrahám Béla SDB**

Vezérgondolat:

"Tanuljunk könnyen gyorsan szaléziul!"

Haladó kurzus azok számára, akik már belefogtak a szalézi lelki kultúra elsajátításába. Nem csak, de első-sorban animátorok, ministránsok, énekkarosok, zenészek, oratóriumi csepűragók, tábori híradósok jelentkezését várjuk.

SZALÉZI LEKGYAKORLAT FELNŐTTEKNEK

Március 13-15. (szombat-hétfő)

Vezeti: **P. Havasi József SDB**Vezérgondolat: *"Látni akarjuk Jézust!"***Jelentkezés mindhárom lelkigyakorlatra a helyi szalézi vezetőnél vagy Lengyel Erzsébetnél**E-mailben: le@invitel.hu

Mobilon: +36 20 823 3335 vagy +36 30 645 4097

Bővebb információk: www.szaleziaik.hu**SZENTKERESZTI MÁJUSI BÚCSÚ**

Május 1. délután 16 órától

közös imádság (rózsafüzér, litánia)

17 órakor **P. Havasi József SDB**

előző tartományfőnök ünnepélyes aranymiséje a lourdes-i barlangnál.

Május 2. (vasárnap) **10.30 ünnepi szentmise****Főcelebráns: Dr. Erdő Péter bíboros, érsek**

Május 9-én (vasárnap)

10 órakor a templomban

P. Halász István SDB aranymiséjeBővebb információk: www.szentkereszt.try.hu**A Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérek szeretettel hívnak**

minden gyermeket, fiatalt és felnőttet május 15-én, szombaton 10-17 óráig

Mazzarello Mária ünnepére a pesthidegkúti oratóriumban!

A 10.30-kor kezdődő szentmisét bemutatja

P. Havasi József előző tartományfőnök.**A színes ünnepi műsor után oratóriumok közötti sportbajnokság és érdekes játékok lesznek.****XI. MOGYORÓDI Falka József Kántoratyá CSOCSÓ BAJNOKSÁG**
Helyszín: Don Bosco Oratórium, Mogyoród, Dózsa György út 37-39.

2010. április 17-én 10-16 óráig

Nevezési díj 400 Ft/csapat, nevezés a helyszínen!

**SZALÉZI IMASZÁNDÉKOK
A 2010. ÉVRE****JANUÁR: A SZALÉZI CSALÁD ÉS A ROMÁK KAPCSOLATA EURÓPÁBAN**

A Szalézi Család a 2010-es évben a tömegtájékoztatási eszközök segítségével javítson az európai társadalmak roma- és más népcsoportokkal szembeni előítéletein.

FEBRUÁR: MISSZIÓS NYITOTTSÁG MINDEN SZALÉZI TARTOMÁNY RÉSZÉRŐL

A szalézi tartományok nyitottak legyenek az Egyház és a Szalézi Társaság missziós szükségleteire.

MÁRCIUS: A SZALÉZI CSALÁD AFRIKÁBAN

Don Bosco megelőző módszere legyen a béke és a kien-gesztelődés eszköze Afrikában.

ÁPRILIS: SZALÉZIAK KELET-ÁZSIÁBAN

A szaléziak minden nap bátran tudjanak tanúságot tenni hitükről és hűségükről az Egyházhoz, főleg a különböző kelet-ázsiai országok szociális- és nevelési intézményeiben.

MÁJUS: SZALÉZIAK AMERIKÁBAN

A szaléziak odaadással építsék és képezzék a helyi közösségeket az amerikai kontinensen.

JÚNIUS: SZALÉZIAK DÉL-ÁZSIÁBAN

A dél-ázsiai szaléziak és a Szalézi Család minden tagja különösen Bangladesben bátorsággal és odaadással védje a társadalomban, a kultúrában és a politikában főleg a legszegényebbek emberi jogait, mely az Evangélium hirdetésének része.

JÚLIUS: A SZALÉZI CSALÁD AMERIKÁBAN

A Szalézi Család minden tagja, aki Észak-, Közép- és Dél-Amerikában dolgozik, tudjon a menekült és rászorult fiatalok és családjukon segíteni.

AUGUSZTUS: AZ AFRIKAI SZALÉZIAKRA RÁBÍZOTT CSALÁDOK

Az Afrikában lévő szaléziak a rájuk bízott családok számára olyan nyitott iskola és ház legyenek, amely befogadja őket.

SZEPTEMBER: AZ OLASZORSZÁGI SZALÉZI KÖZÖSSÉGEK

Minden olaszországi szalézi közösség fordítson figyelmet a missziós munkára, a nyári vakációra, az önkéntes foglalkozásokra, hogy valóban egy fellendült missziós tapasztalat szolgálja Olaszországot és lakóit.

OKTÓBER: A SZALÉZI CSALÁD KÖZÉP- ÉS KELET-EURÓPÁBAN

A Szalézi Család Közép- és Kelet-Európában bátorsággal, alázattal és türelemmel váljon hithirdetővé a fiatalok között.

NOVEMBER: A SZALÉZIAK DÉL-AMERIKÁBAN

A szaléziak Dél-Amerikában visszatérve Don Bosco apostoli lelkületéhez a dél-amerikai püspökökkel együtt indítsanak bátor kezdeményezéseket a szegény és elhagyatott fiatalok között.

DECEMBER: A SZALÉZIAK EURÓPÁBAN

A szaléziak Európában türelemmel és bátorsággal újítsák meg evangelizációs feladatukat a fogyasztói és szekularizált társadalmakban, az Európa Terv gyakorlati megvalósításaként.

*Tartományi Don Bosco
ünnep Kazincbarcika*

Tartományi Don Bosco ünnep Kazincbarcika

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Van Hecke Albert SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
A címlapon: A kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola tanulói
Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654